

Einsamallur í oyðimørkini ella bagir Óla okkurt álvarsligt

Atli Dam: — Óli Breckmann kennir seg kroystan av tí veruleika, at hann — og bert hann — hevur sett fólkaflokkinn út um alla ávirkan. Hann kennir á sær, at hampafólk venda honum bakið, men hann megnar ikki at broyta kós kortini. Hann er tí meira og meira átøkur einum bølmen, sum við koyrli í hond piskar fólkaflokkinn longri og longri út í oyðimørkina, har hann í árávis má vandra einsamallur, áðrenn hann røkkur politiskari «oasu»

Sosialurin hevur spurt Atla Dam, um hann hevur merkt sær, hvussu nógv Óli Breckmann er versnadar hesa seinastu tíðina, og um hann hevur nakra meting um, hvat honum bagir.

Atli Dam sigur seg hava lagt til merkis, at Óli er farin at leika nógv meira í nú einaferð aftur, og um ein ikki visti, at hetta var ein nágreiniliga útspekuleraður taktikkur, so kundi ein hildið, at maðurin var við at gerast svakur.

Men, sigur Atli Dam, okkurt er sum pinir, og hvat tað er, kunnu nógvur gitingar gerast um, hvør helst líka góð sum onnur. Men «desperata» framferð hansara er týðulig, og ber hon í sær, at hann uttan fyrilit smiðar søgur, sum bart út eru lygnir, tó at hann roynir at lata onkun hissini bera tíðindini, so tey tykjast hava nakað uppá seg.

Sálarfrøðingar tala um «frustratiónir», men Atli sigur seg ikki kenna sjúkueyðkennini so væl, at hann kann siga, at tað er júst hetta, sum bagir, og heldur hann heldur, tað er so neyðugt at

vita við vissu, hvat bagir, tí so leingi hann sleppur at ganga leysur er helst ikki vandi fyri, at hann við völdum ger seg inn á medmenniskju.

Men hitt, at hann í mannafiggindaligu framferð síni roynir at prika, særa og pina onnur menniskju og familjur teirra er í sjálvum sær sera álvarsligt. Tí heldur Atli Dam, at hann, ið illa troystar sær at kjakast við Óla, men helst í vanvirðing tagdi hann burtur, av og á má vísa á, hvussu grovliga hann melur og smiðar lygusøgur.

Hann ger tí nakrar fáar viðmerkingar til triggjar slíkar, sum Óli Breckmann í bert tveimum eintøkum av Dagblaðnum við dags millumbili fær stundir at «fabrikera».

Signar Dam

18. mai fer hesin maður — sum roknar seg og sínar til harrafólkið — knappliga at tala um solidaritet og grætur rossatár um arbeiðaran á rækkjuvirkinum á Oyri, sum ikki fekk lastina hjá Faroe Prawns at arbeiða, tí skipið snikti seg til Noregs at landa.

Skipið hjá Signari Dam

Óli minnst vit ófrávikiliga stóðu javnaðarmanna undan og eftir seinasta lótingsval, og hvussu henda loypti oði í mangan fólkafloksmannin.

Tá sogdu javnaðarfólk nevnliga, at tey als einki vildu hava við fólkaflokkinn at gera, soleingi flokkurin læt seg leiða av Óla Breckmann, og so leingi hesin slapp at hóvreggja sær sum honum lysti.

Nú er so aftur farið at stunda móti lótingsvali — og undan tí eisini fólkatingsvali.

Vit kunnu tí nú við góðum rætti spyrja, hvussu landið liggur!

Er Óli Breckmann farin at týggja sær óðroisi, ella hevur fólkaflokkurin tikið sær um reiggj og hevur vent teirri ómenniskjansligu og ódemokratiskuni linu Breckmanns bakið?

Í báðum hesum forum er svarið nei. Tvørturímóti hevur stavnamaðurin hert sjúkliga stríð sitt móti einstaklingum, bólkum, felagsskapum o.o., sum standa fyri aðrari politiskari áskoðan enn hann og fólkaflokkurin.

Og um somu tíð hevur fólkaflokkurin mest sum tagt og latið Óla Breckmann gera tað skitna arbeiðið fyri flokkinn, sum jú úteftir skal vísa eitt sokallað «pent» andlit. (Niðurlagið er jú: — Tað er ikki fólkaflokkurin — tað er bara Óli).

Tað er tí ein sannroynd — framvegis — at javnaðarfólk vilja einki hava við fólkaflokkinn at gera og fara heldur ongantíð at góðtaka at samstarva við ein flokk, ið letur seg tola av Óla Breckmann.

Júst tí kemur hesin flokkurin framhaldandi at sita úti í myrkrunum — uttan nakað politiskt vald.

Hetta eru ikki tóm orð. Dagblaðið er okkara skrivliga kelda. Hetta málagn fólkaflokksins hevur hesa seinastu tíðina hert persónligu áløpinu á einstaklingar, serstakliga javnaðarfólk, og í hesum sambandi hava vit heitt á Atla Dam, formann javnaðarflokksins, um at koma við eini viðmerking.

og lógmanni kallar hann Faroe Prawns.

Hetta er nógv við síðuna av, tí lógmaður eigur ikki eina krónu í skipinum, og Signar er ein vanligur partaeigari av mongum, og teir eru mangir, sum eiga munandi meira av partapeningi í skipinum enn Signar Dam. Sum kunngjørt eiga tveir fiskimenn meginpartin av skipinum.

Søgan er annars søgd, sum var tað avgjørt, at lastin skuldi leggjast upp á Oyri, og sum um allar rækkjastir verða lagdar upp har. Hetta er ikki so; h heldur er tað vanligt, at skipini leggja veiðuna upp í Hirtshals ella aðrari útlandskari havn. Landað verður, har prisurin er bestur, tað hevur reiðarin skyldu til, tí skipið skal standa seg frægest glerligt, og manningin fáa mest møgulegt burturur.

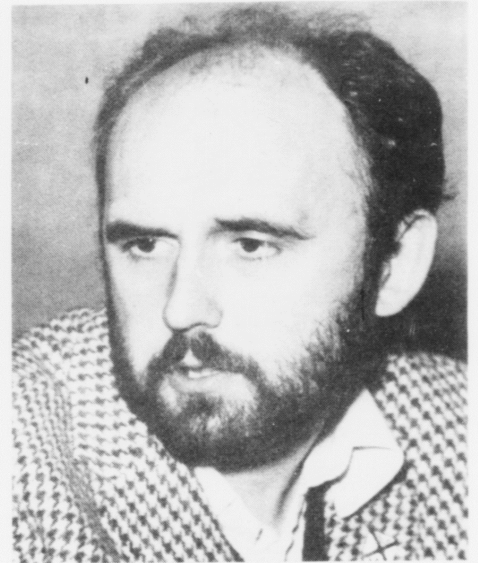
Í hesum føri var lastin

seld svenskum keypara, áðrenn verkfallið byrjaði aftaná at tingast hevði verið við hann og aðrar keyparar í tveir vikur.

Svenski keyparin rindaði 1,2 mill. kr. meir fyri tey 424 tonsini enn Oyrarvirðið er altsó meira enn 21%.

Lastin gav nevnliga 6,9 mill. kr., meðan hon í Føroyum hevði givið knappar 5,6 mill. kr. Meirvirðið er altsó meira enn 21%.

Her liggur orsøkin, men tað orkymrar ikki Óla Breckmann, tí her var ein tjansur fyri at seta Signar Dam í ringt ljós, tí Óli veit sum er, at Signar virðir honum ikki svar, sigur Atli Dam, sum heldur seg neyðast at nekta Óla í hesum máli.

— Tey gerast fleiri og fleiri, sum yppa óksl, tá ið Óli goyr, flenna honum upp í andlitið ella meta hann ta rúkk, hann ger seg sjálvan til, sigur Atli Dam

Vilhelm Johannesen

Sama dag sigur Óli Breckmann, at Vilhelm Johannesen hevur gingið skit í fleiri mánaðir.

Eitt litið spurnartekin er skoytt uppi, men Óli veit frá fleiri «injuriudómum», at hetta spurnartekin betir einki um.

Hesa grovheit missir Óli sjálvandi mest við sjálvur, so litið er at siga um hana, men tá Óli tekur sær rætt til at tveita hetta eftir Vilhelmi Johannesen vegna 400 Globalmenn (talið veksur alsamt), so er hetta ein frekleiki uttan líka, tí flestu Globalmenn mugu vera vreiðir aðrar vegir og mótvægis øðrum enn Vilhelmi Johannesen, tí tað er so ikki hann, sum hevur leitt teir út í eitt lógið eginpeningaevintýr, tvørturímóti hevur Vilhelm eins og restin av samgonguni og landsstýrinum arbeitt dúgliga fyri at finna útvegir fyri at varðveita skipini, men Globalmenn — ella reiðararnir í gamla Globalfelagnum — sluppu at royna ta loysn, teir sjálvir ynsktu. Royndin heppnaðist ikki. Hetta, og hvi hon misheppnaðist, kann hann koma aftur til seinni, sigur Atli Dam.

Annars skuldi ikki nýtt Óla Breckmann, sum ongantíð hevur verið skit av brennivini, men í árávis hevur gingið «uppspeadur» í sinninum — uttan at hava etið, drukkið ella sniffað «speed» — at fingið at vita frá nøkrum Globalmanni, um Vilhelm hevur verið skit ella ikki.

Óli man sjálvur duga at døma um, nær fólk eru skit, og hesar mánaðirnar, hann talar um, hevur hann hvønn dag saman við 6 øðrum fólkaflokksmonnum sitið aftan fyri Vilhelm í

løgtinginum dagin langan.

Ongin teirra hevur sæð Vilhelm skit hesar mánaðirnar, sigur Atli Dam.

Ronnie Midjord

20. mai fær umsjónarmaðurin á Suðuroyar Sjúkrahúsi toyggið, tí meg rakar hann jú ikki, sigur Atli Dam, hartil virði eg Óla alt ov litið, men umtalan av Ronnie Midjord — hesin 8. flokks tápulingurin — sum bert hevði eina kvalifikatión, nevnliga, at hann er sagdur at útvega Atla 70 atkvøður.

Umroðan av Ronnie er so jagstrand, niðurverðugandi og hatsk, at fólk, sum ikki kenna Óla, østast við. Her skal rakast tað, ið fyri er, tað skal trumlast niður, knúast og tileinkisgerast, júst sum andaligu frændur Óla altíð hava gjørt.

Men tey gerast fleiri og fleiri, sum yppa óksl, tá ið Óli goyr, flenna honum upp í andlitið ella meta hann ta rúkk, hann ger seg sjálvan til.

Hetta ósir hann sjálvandi, og tí skrivar hann «desperatari» og «desperatari».

Hvat starvssetan viðvikur hevði enn eydnast mætt at atkvøða sakliga forsvarligt og formliga beint «al den tid», eg ongantíð enn eri farin út um «innstillingarnar», sigur Atli.

Og í hesum føri kann eingin ívi sáðast um sakligheitina.

Ronnie Midjord var innstillaður nr. 1 av sjúkrahústýrinum — eisini av andstöðumboðnum í stýrinum fyri Suðuroyar Sjúkrahús.

Bergur Stórhamar nr. 2 og Bogi Mortensen nr. 3.